

כאשר מונה עסקן מפא"י החתיק והקשיש יונה כסה, כיושב־ראש התאחדות עולי ברית־המועצות, עוררה בחירתו ביקורת רחבה.

השבוע הצטרפה אל מותחי הביקורת על בחירתו של יונה כסה דמות חשובה מעולי ברית־המועצות. היה זה הרוצנט ד"ר אריה לברון (ליברמן), שהשמיע את דברי הביקורת שלו בפומבי ובשמו" המיוחד בביקורתו של הד"ר לברון — הוא עצמו חבר פעיל במפלגת העבודה וחבר ועד התאחדות עולי ברית־המועצות.

חוסר מצפון חברתי. אמר הד"ר לברון, מי שהיה פרופסור־מישנה באקדמיה למדעי הרפואה בלנינגראד ושעלה לישראל עוד ב־1967, ערב מלחמת ששת־הימים: "היושב־ראש יונה כסה לוקה בשלושה חסי רונות: א) הוא מדבר רוסי עלולת, המרגיז את העולים ואינה מאפשרת הידברות איתם. ב) הוא כבר 45 שנה בישראל. אינה מין עולה זה? ג) עד לשנה האחרונה לא עסק כלל בנושא. צריך לסלק אותו!

ההתאחדות היא מוסד מטעם, המשיך הד"ר לברון, "מוסד ממוסד. כסה היה מועד מדי יחיד לתפקיד היושב־ראש. הוא נבחר על ידי מיעוט. סחות מ־25% מבעלי זכות בחירה הצביעו בעדו... אני רק מבקש להדגיש כי היושב־ראש אינו מתאים לתפקידו. הועלתה בהתאחדות הצעה להקים בית לעולי רוסי... העולים התנגדו, טענו כי אין צורך בזה. אך כסה רוצה מוסד ומוכירה. הוא צידד בזה. זה חוסר מצפון חברתי. אני מקווה כי לא נאפשר לו לבנות. חבל לבזבז על כך את כספי המדינה."

דבריו של הד"ר לברון, היוו ללא ספק סיגנון חדש ובלתי רגיל בנחף המפלגתי בישראל. היה בהם כדי לאמת את ההנחה, שאם יצליח פעם איזה גוף לעשות צרות לממשלה ולמסלגת העבודה, יהיו אלה העולים החדשים מברית־המועצות. הם אינם יודעים חוכמות. הם נאבקו במימסד הרוסי. הם ילחמו גם במימסד הרוסי בישראל.

משמר־הגבול

המערכה

לשיפור התדמית

באנו להחזיר לכאן את השקט והסדר ועשינו זאת! אמר סמל־ראשון ביחידת משמר־הגבול, המשרתת בעזה. "כל מה ש"העלילו עלינו, כל מה שטענו שעשינו — שקר היה. אצלנו יש משמעת!"

אלה הם חלק מהטענות, שהשמיעו אנשי משמר־הגבול ברצועה. באוני אביעזר גולן, כתב ידיעות אחרונות, שיצא לדווח על פעילות משמר־הגבול בעזה.

בעקבות סערת הרחפות שפרצה בראשית חודש ינואר השנה, אחרי ידיעות המועדון עות שהגיעו מהרצועה, נפתחה מערכה לשיפור התדמית של משמר־הגבול בעיני אזרחים. הטלוויזיה הציגה סרט חיובי על פעולות החיל ברצועה. עיתונאים הוזמנו לבקר ולסקר את היחידה.

שומרים שד עגלונים. אחרי טרור ל־תאר את עבודתם הקשה של חיילי משמר־הגבול בעזה וטיהרם מהאשמות שהדביקו בהם, גילה אביעזר גולן עובדה מאלפת שלא פורסמה עד כה:

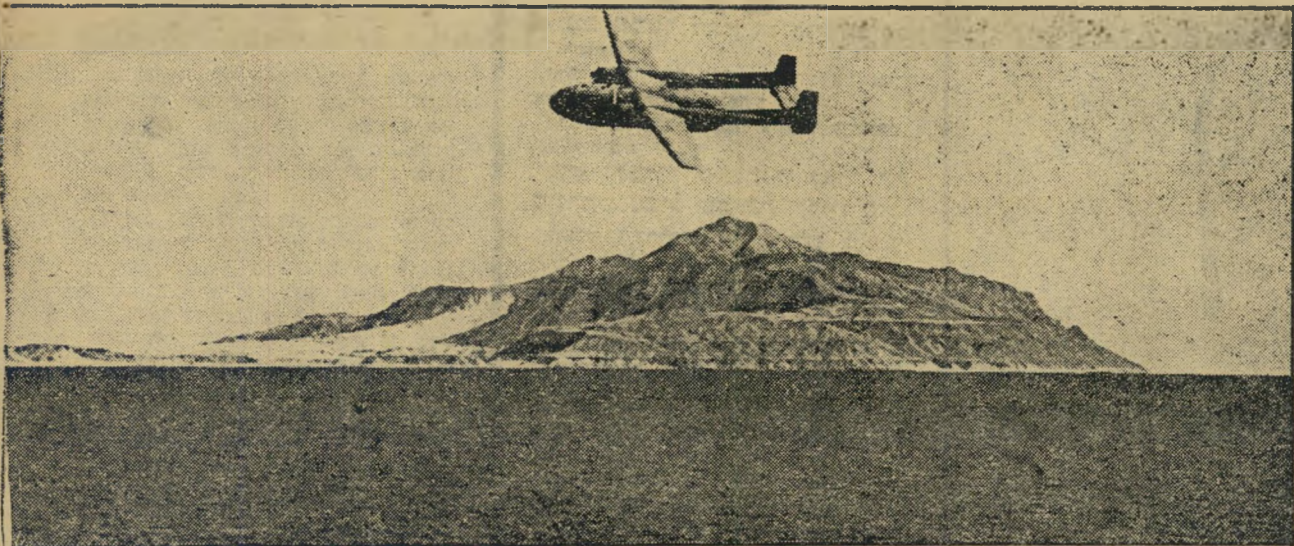
"מכל האשמות שהטחו במשמר־הגבול רק באחת היה קורטוב של אמת. ביום ה־ראשון לבוא היחידה לעזה, כאשר "כל ה־עיר השתוללה והפגינה" — נטלו ארבעה שוטרים שוטי עגלונים בידים ובאלות הסתערו על המפגינים. הארבעה הועמדו לדין וכאו על עונשם.

"אך גם העונש השאיר טעם רע בפיות חבריהם. וקמת רובים הן יותר הומאניות? היקשה אחד מהם, מכל אלה שספגו מכות שוט, אף אחד לא נעשה לנכה!"

"אם העולם הזה דרש לפרק את משמר־הגבול, ציטט גולן דברי אחד החיילים, ל־מה לא דרש. אחרי שסיימה הודעה את חקירתו לפרק גם את הנח"ל? משום שכל בני התברים שלו משרתים שם?"

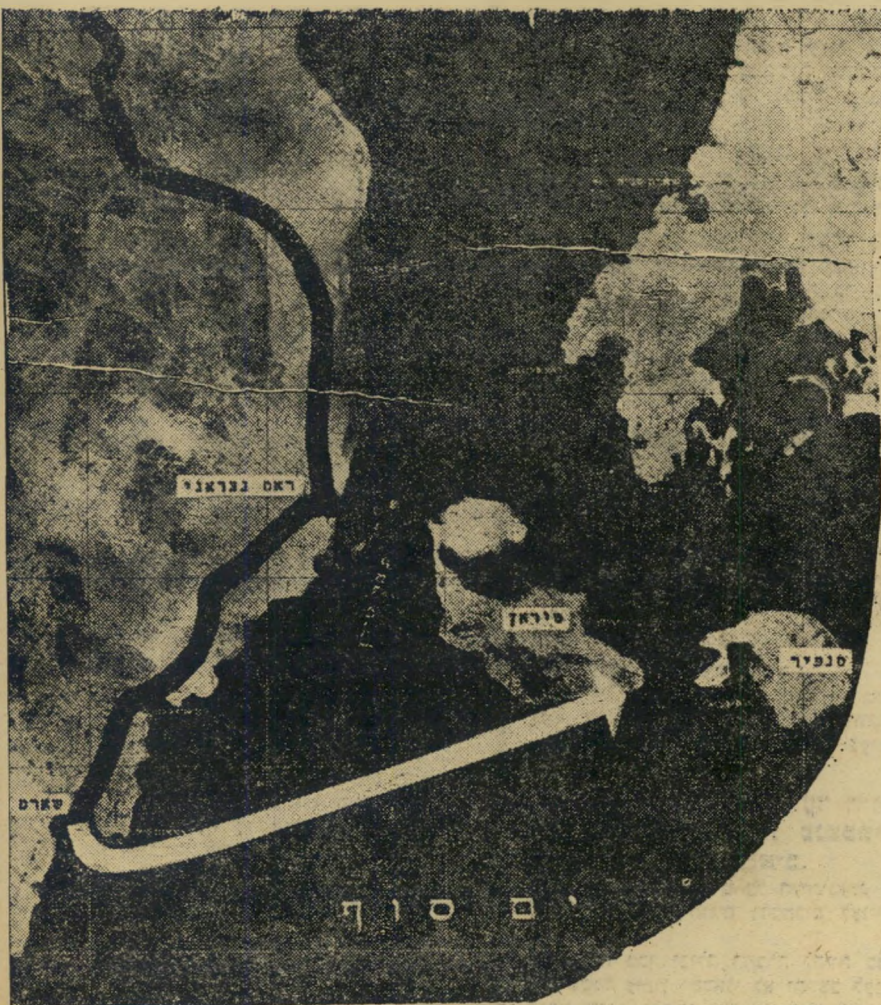
בראיון שנתן השבוע לעורך הארץ יאיר קוטלר.

פתרון מהפכני — תחליף להחזקת שארם־אל־שייך בידי ישראל

מטוס ישראלי חולף על פני האי טיראן, מעל למימי המיצר הגורלי

פתרון חדש: החכרת האי טיראן ליצאה"ר

כך הוויכוח על שארם־אל־שייך והבטחת המעבר במיצר־טיראן, נשכח כליל מקום אחד. המקום שנתן למיצר־טיראן את שמו. האי טיראן.

איש אינו מוכיר אותו. כאילו אין הוא קיים עוד. כאילו גורל חופש־השייט במפרץ־אילת יחתך במפרץ שמדרום לו — שארם־אל־שייך.

אולם לפי מידע מוסמך ביותר בווינג'טון, יש מי שחושב לאחרונה על האי — בבירת ארצות־הברית.

לדעתו, עשוי האי לספק, בכוא העת, את הפיתרון.

טיראן במקום שארם

כפי שידוע כל אדם ששירת או שביקר בשארם־אל־שייך, אין שארם שולט שליטה פיזית על הכניסה למפרץ.

הכניסה היא דרך המיצר שבצידו המערבי, על החוף, שוכן ראש־נצראני, המקום בו הוצבו בשעתו התותחים המצריים. בצידו המזרחי נמצא האי טיראן, ממזרח לטיראן נמצא אי שני, סנפיר, ומעבר לאיים — החוף הסעודי.

שארם־אל־שייך נמצא כמה קילומטרים טובים דרומה. הוא יכול לשמש בסיס אחירי וימי, לשליטה על המרחב כולו. הוא מהנה גם בסיס התקפתי, המאיים על "הבטן הרכה" של מצרים.

אולם על המיצר עצמו שולטות שתי הנקודות: ראש־נצראני על החוף, והאי טיראן.

עד היום היתה המחשבה נתונה אוטו־מטית לחוף סיני, בכל ויכוח על הצורך בשמירה על חופש־השייט. זהו הרעיון העומד מאחורי הדרישה לרצף טריטוריאלי ל־שארם־אל־שייך — שליטה על כל החוף עד ראס־מוסה, החוד הדרומי של הצה"א.

עתה התחיל מישהו לחשוב על

הפקק בצוואר הבקבוק: טיראן מן האוויר, בפתח המיפרץ